

ترجمه: ملیحه ظریف شاهسون نژاد

عجایب آفرینش

۱۸

جانوران

موش کور با هر سرعتی که جلو برود، قادر است با همان سرعت عقب‌عقب برگردد.

درد احساس نمی‌کند.

خصوصیات

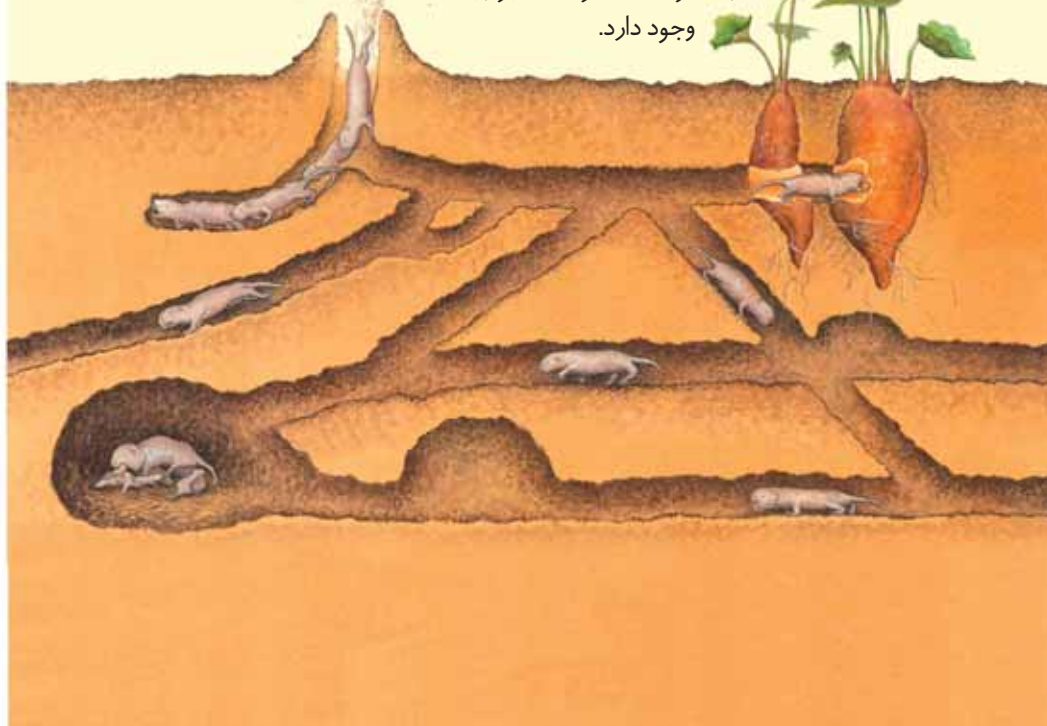
هرگز به سرطان مبتلا نمی‌شود.

بدنش نسبت به پستانداران هم اندازه خودش سی درصد کمتر سوخت و ساز می‌کند.

در میان موش‌ها بیشترین طول عمر را دارد (۲۸ سال).

موش یا زنبور؟!

لانه موش کور صحرایی شبکه‌ای از تونل‌هاست که در زیر علفزارها حفر می‌کند. در این تونل‌ها هوا جریان ندارد و دمای آنها در روز گرم و در شب بسیار سرد است. اگر چه این جانور در محیطی خشن و بی‌رحم زندگی می‌کند، اما لانه‌اش مثل کندوی زنبور عسل است و در هر لانه کارگرهای تمیز و یک ملکه وجود دارد.

قلمرو جانوران پر است از شگفتی‌هایی که از چشم انسان دور است.

فقط در دنیا بیش از یک میلیون گونه سوسک وجود دارد که از نظر شکل، اندازه و رنگ متفاوت هستند. برخی شاخک دارند و بعضی ندارند، اما همگی جزو خانواده سوسک‌ها به شمار می‌آیند. در میان جانوران شما بیشتر، گونه‌هایی را می‌شناسید که قوی بوده‌اند و توانسته‌اند خودشان را با شرایط محیطی وفق داده، در سطح دنیا تکثیر شوند، اما هستند جانورانی که در محیط‌های غیر قابل سکونت با تغییر رفتار، و فیزیک بدنشان تبدیل به گونه‌های عجیبی شده‌اند، مثل قورباغه‌ای که شبیه مارمولک شده‌است یا پروانه‌ای که در واقع یک حلزون است در این شماره با برخی از این جانوران عجیب آشنا می‌شویم.

مورچه‌های کوزه عسل

مورچه‌های کوزه عسل در واقعیت انبارهای ذخیره غذایی زنده‌اند. این مورچه‌ها در نواحی بیابانی و نیمه‌بیابانی زندگی می‌کنند. پس از فصل باران در بیابان، با رشد کردن گل‌ها و گیاهان، مورچه‌های کارگر بلافاصله شهد آنها را جمع‌آوری می‌کنند و مورچه‌های کوزه عسل را با آن شهد تغذیه می‌کنند. به همین علت است که این مورچه‌ها به نام کوزه عسل معروف هستند. در ایام خشکسالی که مورچه‌های کارگر با کمبود غذا روبه‌رو می‌شوند، با شاخک‌هایشان شکم متورم مورچه‌های کندوی عسل را لمس می‌کنند. باین کار، آنها شهد ذخیره شده را قی می‌کنند و به این ترتیب، ساکنان لانه از این ذخیره غذایی تغذیه می‌کنند. مورچه‌های کوزه عسل بر اثر سنگین بودن و متورم شدن شکمشان، در هر بخشی از لانه که باشند، ساکن می‌شوند و نمی‌توانند حرکت کنند. آنها غالباً از سقف لانه آویزان می‌شوند.

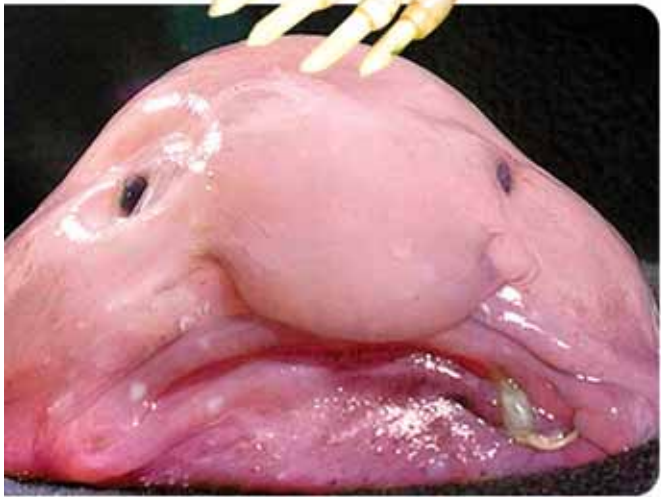

موش دماغ ستاره‌ای

این پستاندار در کمتر از ۱/۵

ثانیه طعمه خود را شکار می‌کند و می‌بلعد.

راز سرعت او در بینی عجیبش است. بینی‌اش ۲۲ زائده دارد که مثل چنگ عمل می‌کند. نوک این زائده‌ها ۲۵۰۰۰ گیرنده فوق حساس دارد که به آن عضو آیمری می‌گویند. موش دماغ ستاره‌ای شناگر قابل است و با استفاده از توانایی بینی‌اش جانوران بسیار کوچک و سخت‌پوستانی را که دوست ندارند آرام آرام خورده شوند، می‌بلعد. لانه او یک شبکه تونلی در حدود ۲۷۰ متر است که در حاشیه رودخانه‌ها می‌سازد. حساسیت بینی این جانور از عملکرد سلول‌های مغزی‌اش بیشتر است. این موش قادر است در تاریکی مطلق و حتی در زیر آب شکار کند. حساسیت زائده‌های او به قدری است که از فاصله سی کیلومتری به وجود یک کرم پی می‌برد.

ژله‌ای در اعماق دریا

نام این جانور ژله‌ای، ماهی حبایی است

که سازگاری زندگی در هشتصد متری عمق آب را دارد. در این عمق فشار آب هشتاد بار بیشتر از سطح دریاست و برای انسان حتی غواص با استفاده از تجهیزات غیرممکن است. جانوران این بخش از دریا ترجیح می‌دهند خود را کف زمین بکشند، اما ماهی حبایی بسیار تنبل است. او با استفاده از قابلیت بدنش خود را در آب رها می‌کند و با کمک جریان آب به این سو و آن سو می‌رود. این ماهی می‌تواند توده بدنش را سبک‌تر از آب کند او حتی برای شکار به خودش زحمت نمی‌دهد و هر چه را که از مقابلش رد شود می‌بلعد!

ماهی حبایی ماده، تنبل‌تر از نوع نر آن است. بعد از تخم‌گذاری به بهانه مراقبت از تخم‌ها روی آنها می‌خوابد و تا زمان خارج شدن بچه‌ها از درون تخم‌ها تکان نمی‌خورد.

